

Mahdi Darius Nazemroaya: Den framväxande kontrarevolutionen i Tunisien och Egypten

[Global Research, 12 februari 2011. Mahdi Darius Nazemroaya är forskare på Centre for Research and Globalization, en oberoende forskningsorganisation i Montreal, Kanada.]

”President Hosni Mubarak har beslutat sig för att avgå som president för Egypten, och har utsett de väpnade styrkornas högsta råd att sköta landets affärer”, sa Suleiman i ett kort TV-tal. ”Må Gud hjälpa alla.”

Hurrarop kunde höras på Kairos gator redan innan Suleiman slutade tala. Och även om det inte gick att veta om armén skulle hålla sina tidigare löften att garantera demokratiska val, så var folkmassorna i ett lyckorus över nyheten att Mubaraks 30-åriga diktatur var över.

”Egypten är fritt! Egypten är fritt!” ropade de på Tahirtorget. ”Regimen har fallit!”
-The Washington Post (11 februari 2011)

En övermodig farao har fallit. Egyptierna må skandera att deras land är fritt, men deras kamp är långtifrån över. Förenade arabrepubliken Egypten är ännu inte fritt. Den gamla regimen och dess apparat finns fortfarande i allra högsta grad kvar, och väntar på att dammet ska lägga sig. Den egyptiska militären kontrollerar officiellt Egypten och kontrarevolutionen visar sig. Ett nytt skede i kampen för frihet har inletts.

De så kallade ”övergångsfaser” som regimerna i Tunisien och Egypten har begärt utnyttjas för att vinna tid för att göra tre saker. Det första syftet är att urholka och så småningom bryta ner folkets populära krav. Det andra målet är att arbeta för att bevara den nyliberala ekonomiska politiken, som kommer att utnyttjas för att underminera det politiska systemet och dra åt den tvångströja som utlandsskulden utgör. Det tredje motivet och målet, slutligen, är att förbereda kontrarevolutionen.

De självutnämnda egyptiska ”vise männen”

Det dyker upp personer utan kompetens som påstår sig tala för eller leda det arabiska folket. Dit hör den så kallade kommittén av ”vise män” i Egypten. Dessa figurer har inte blivit valda men antas förhandla med Mubarakregimen å den egyptiska befolkningens vägnar, trots att de inte har någon laglig rätt som representanter för folket. Bland dem finns Arabförbundets generalsekreterare Amr Moussa. Generalsekreterare Moussa har också sagt att han är intresserad av att bli en framtida minister i regeringen i Kairo. Dessa personer tillhör antingen regimen inre krets eller företräder status quo.

Bland de självutnämnda personerna finns också chefen för Orascom Telecom Holdings, den egyptiske miljardären Naguib Sawiris. *Bloomsberg Businessweek* hade följande att säga om Sawiris: ”De flesta egyptiska affärsmän håller en låg profil dessa dagar. Demonstranterna på Tahirtorget i Kairo lägger skulden för Egyptens missförhållanden på dem, och pöbelhopar har till och med vandaliserat en del av deras egendomar. Trots det befinner sig Egyptens mest bemärkta mogul, Naguib Sawiris, ordförande för Orascom Telecom Holdings, Mellanösterns största telekommunikationsföretag, i Kairo och samtalar i sin mobiltelefon, framträder i TV, och förhandlar (i egenskap av medlem i en informell kommitté av ’vise män’) med den nyutnämnde vicepresidenten Omar Suleiman om en gradvis övergång av makten från president Hosni Mubarak. Miljardären är långtifrån avskräckt, utan tror att en mer sjudande ekonomi kan uppstå ur villervallan.”¹

De så kallade ”vise männen” i Egypten försöker bara imponera. Till vem ska makten ”gradvis

¹ Stanley Reed, ”Egypt's Telecom Mogul Embraces Uprising”, *Bloomsberg Businessweek*, 10 februari 2011.

överförs”? En annan figur som inte blivit vald, som Suleiman?

Vad handlar förhandlingarna om? Maktfördelning mellan en regim som inte valts och en ny kast? Det finns inget att förhandla om med despoter som inte valts. De ”vise männen” spelar bara rollen som ”tillverkad opposition” som kommer att låta intressena bakom Mubarak sitta kvar och vattna ur de verkliga oppositionsrörelserna i Egypten.

Al-Mebazaa får diktatoriska maktbefogenheter medan Tuniens reservofficerare mobiliseras

I Tunesien kallas reservofficerare in för att få bukt med demonstranterna.² Mobiliseringen av den tunisiska militären har rättfärdigats under förevändning att bekämpa laglöshet och våld. Det mesta av denna laglöshet och våld har den tunisiska regimen själv legat bakom.

Samtidigt som de tunisiska reservtrupperna mobiliseras har den tillfälliga presidenten för Tunesien, Fouad Al-Mebazaa, fått diktatoriska maktbefogenheter.³ Al-Mebazaa var den person som Ben Ali utsåg till talesman i det tunisiska parlamentet, och en ledande person i Ben Alis Konstitutionellt demokratiska parti. Demonstranter försökte fredligt hindra medlemmarna i Tuniens parlament att rösta för att ge Al-Mebazaa diktatoriska maktbefogenheter genom att blockera ingången till det tunisiska parlamentet.

Medlemmarna i det tunisiska parlamentet är samtliga medlemmar ur den ”gamla regimen”. Mitt under protesterna lyckades det tunisiska parlamentet ändå driva planen vidare: ”Lagstiftarna undvek till sist demonstranterna genom att ta sig in i omröstningssalen genom en personalingång, rapporterade nyhetsbyrån TAP. Med 177 röster mot 16 antog underhuset en plan för att ge interimspresident Fouad Al-Mebazaa extraordinarie maktbefogenheter att anta lagar med hjälp av påbud.”⁴ Påföljande dag antog även den tunisiska senaten planen.⁵

Al-Mebazaa kan nu välja guvernörer och ämbetsmän efter behag, förändra vallagar, ge amnesti åt vem han vill och kringgå alla tunisiska statliga institutioner med sina påbud. Antagandet av motionen att ge Al-Mebazaa något som är liktydigt med diktatoriska maktbefogenheter är en illustration av den ”kosmetiska demokratis” sidor. Denna handling av det tunisiska skenparlamentet utges falskeligen för att vara en demokratisk omröstning, men i själva verket utsågs alla medlemmar i parlamentet på ett odemokratiskt sätt av Ben Alis regim.

Den egyptiska militärens generaler och vicepresident Suleiman är en fortsättning på Mubarak

I Egypten har militärbefälhavarna sagt att de inte kommer att tillåta protesterna att fortsätta så länge till. Den egyptiska militärledningen har satsat mycket på Mubarakregimens kleptokratiska* status quo. Samtliga egyptiska generaler och flaggmän är förmögna medlemmar av den egyptiska kapitalistklassen. Utan åtskillnad är den egyptiska militärledningen och Mubarakregimen en och samma. Alla nyckelpersoner i Mubarakregimen kommer från militärens led.

Omar Suleiman, nyutnämnd vicepresident för Egypten, en general som tidigare varit chef för Egyptens underrättelsetjänst, har börjat backa från de löften som Mubarakregimen och han själv gjort. *The New York Times* rapporterade att ”Egyptens Omar Suleiman säger att han inte tror att det är dags att upphäva de 30-åriga undantagslagar som har använts för att slå ner och fängsla oppo-

² ”Tunisia calls up reserve troops amid unrest”, *Associated Press* (AP), 7 februari 2011.

³ *Ibid.*

⁴ *Ibid.*

⁵ Kaouther Larbi, ”Tunisia Senate grants leader wider powers”, *Agence France-Presse* (AFP), 10 februari 2011.

* **Kleptokrati** är en benämning för en regering som är så korrupt att den inte ens behållit en fasad av hederlighet – öa.

sitionsledare.”⁶ Bara några dagar innan Mubarak avgick hade Suleiman också sagt: ”Han tror inte att president Hosni Mubarak behöver avgå innan hans presidentperiod tar slut i september [2011]. Och han tror inte att [Egypten] är redo för demokrati.”⁷

Slag har vunnits, men kampen fortsätter...

Insatserna ökar. Folken i Tunisien och Egypten måste vara medvetna om att den amerikanska regeringen och EU helgarderar sig. De stöder kontrarevolutionärerna i den gamla regimen men arbetar också för att ta över och kontrollera resultatet av proteströrelserna. I händelse av en annan utveckling gör USA och NATO också flottörflyttningar till östra Medelhavet. Speciellt med tanke på Egypten skulle det kunna betyda hjälp till kontrarevolutionen, men det kan också användas för att ingripa mot en framgångsrik revolution.

Händelserna i Tunisien och Egypten har motbevisat alla felaktiga antaganden om de arabiska folken. Det tunisiska och egyptiska folket har handlat fredligt och intelligent. De har också visat att påståendet om en avancerad politisk kultur i Västeuropa, Nordamerika eller Australien bara är fullständigt nonsens som används för att rättfärdiga förtrycket av andra folk.

(Översättning från engelska, Göran Källqvist.)

---

6 Helene Cooper och David E Sanger, ”In Egypt, US Weighs Push For Change With Stability”, *The New York Times*, 8 februari 2011, A1.

7 *Ibid.*